

กล้วยไม้...

นำเสนอเมื่อ : 17 พ.ค. 2552

นอกจากนี้จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับประเพณีของ จ.เชียงใหม่ และประวัติกล้วยไม้ฉบับของมณฑลพายัพ ในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้กล่าวถึงประโยชน์ของดอกกล้วยไม้ที่ภาษาเหนือเรียกกันว่า “เอื้อง” และหญิงสาวชาวเหนือนิยมใช้ดอกเอื้องประดับผมจนกลายเป็นชื่อเรียกขานสาวเหนื่อว่า “เอื้องเมืองเหนือ” ไว้ดังนี้

เอื้องคำ ลักษณะดอกสีเหลือง ไข่มุกชาพระ และปักมวยผม

เอื้องผึ้ง ดอกสีเหลืองสีน้ำผึ้ง ไข่มุกชาพระ

เอื้องม่อนไข่ สีกลีบดอกวงนอกเป็นสีขาว ใจกลางเป็นสีแดงคล้ายสีไข่ต้มสุกแล้วผ่าซีก เพราะคำว่า “ม่อนไข่” แปลว่าไข่แดงที่ต้มสุกแล้ว นิยมไข่มุกชาพระ ปักมวยผม

เอื้องจำปา ดอกสีเหลืองคล้ายจำปา

ซึ่งล้วนเป็นกล้วยไม้ที่ชาวเหนือนิยมใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ มาตั้งแต่โบราณกาล

กล้วยไม้ของเราแต่เก่าก่อน

อยู่ในดงในดอน เจ้าช่อนช่อช่อนใบ

ไกลภู ไกลผึ้ง ช่อนอยู่ถึงไหนไหน

ใครจะเด็ดจะดมได้ ใครจะเด็ดจะดมได้ เราไม่เห็นเลย

ไอ้กล้วยไม้เอ๋ย น้าชื่อน้าเขย เจ็บเคยชอกช้ำ

เข้าสายบายคำ ชื่นบ่ช้ำชอกเลย

*เตี้ยวันนี้หรือกลัวไม้

มาซู่ซู่ซู่ไบ บานอยู่ในกระเช้า

ลืมหอยลืมหอยน ที่เคยอยู่ก่อนอยู่เก่า

ภูจะคลึง ผึ้งจะเคล้า ให้เจ้าเฉลง

ภูจะคลึง ผึ้งจะเคล้า ให้เจ้าเฉลง

โอ้กลัวไม้เอ๋ย โธ่ไม่น่าเลย ที่จะมาไหลหลง

เจ้าลืมหอยลืมหอยน เจ้าลืมหอยลืมหอยนของเราแต่เก่าก่อน

อยู่ในดงในดอน เจ้าซ่อนซ่อซ่อนไบ

ไกลภู ไกลผึ้ง ซ่อนอยู่ถึงไหนไหน

ใครจะเด็ดจะดมได้ ใครจะเด็ดจะดมได้ เราไม่เห็นเลย

โอ้กลัวไม้เอ๋ย น่าชื่นน่าชย เจ้าบ่เคยชอกช้ำ

เข้าสายบายคำ ชื่นบ่ช้ำชอกเลย

*เตี้ยวันนี้หรือกลัวไม้

มาซู่ซู่ซู่ไบ บานอยู่ในกระเช้า

ลืมหอยลืมหอยน ที่เคยอยู่ก่อนอยู่เก่า

ภูจะคลึง ผึ้งจะเคล้า ให้เจ้าเฉลง

ภูจะคลึง ผึ้งจะเคล้า ให้เจ้าเฉลง

โอ้กลัวไม้เอ๋ย โธ่ไม่น่าเลย ที่จะมาไหลหลง

เจ้าลืมหอยลืมหอยน เจ้าลืมหอยลืมหอยน

ที่มา <http://www.junjao.com/>